

A. SHLJAPNIKOVILLE

23. VIII. 1915.

Hyvä Aleksander!

Teidän matkasuunnitelmaanne nähden minun on vaikea antaa varmaa neuvoa näin kaukaa²⁰⁶. Rahatilanteemme tunnente: Nadezhda Konstantinovna kirjoitti yksityiskohdaisesti (lähetetyn lisäksi on luvassa 600 frangia ennen 10. X+400 frangia vielä kuukautta myöhemmin. Yhteensä 1.000 frangia. Enemmästä ei *toistaiseksi* ole toiveita).

Toisaalta on tarpeen äärimmäinen varovaisuus. Onko Teillä tarpeeksi hyvät paperit? y.m.?

Toisaalta juuri nyt olisi työlle ehdottomaksi hyödyksi, jos asioista täysin perillä oleva ja itsenäinen henkilö kiertäisi 2—3 keskusta, solmisi yhteyksiä ja suhteita ja *viipymättä* palaisi Ruotsiin ilmoittaakseen meille kaikista yhteyksistä ja pohtiakseen tilannetta edelleen. Se olisi erittäin tärkeää.

„Kommunistin” 1. numero ilmestyy 8—10 päivän kuluttua; sitten yhtä pitkän ajan kuluttua 2. numero (tai 1.—2. yhdessä). Pää-äänenkannattajan 44. numero ilmestyy 1—2 päivän päästä. Kirjanen sodasta *kaikkine asia-kirjoineen* ilmestyy parin viikon päästä²⁰⁷. Se on jo ladottavana.

Venäjän tapahtumat ovat vahvistaneet täysin oikeaksi asenteemme, jonka typerät sosialipatriootit (Aleksinskista Tshheidzeen asti) ovat ristineet tappion toivomiseksi. Tosi-asiat ovat osoittaneet meidän olleen oikeassa! Sotilaalliset tappiot ovat omiaan horjuttamaan tsarismia ja helpottamaan Venäjän ja muiden maiden vallankumouksellisten työläisten liittoutumista. Kysytään: mitä „te” teette, jos „te”, vallankumoukselliset, voitatte tsarismia? Vastaa: (1) meidän voittomme edistää 100-kertaisesti „vasemmistolaisien” liikettä Saksassa; (2) jos „me” saavuttaisimme

tsarismista täyden voiton, me ehdottaisimme rauhaa kaikille sotiville demokraattisilla ehdoilla, ja kielteisen vastauksen saatuaamme ryhtyisimme *vallankumoukselliseen* sotaan.

On selvää, että pravdalaistyöläisten parhain kerros, tuo puolueemme tuki, on säilynyt huolimatta sen riveihin lyödyistä ammottavista aukoista. Olisi äärimmäisen tärkeää, että 2 tai 3 keskukseen kiteytyisi johtavia ryhmiä (*täysin illegaalisesti*), jotka ottaisivat yhteyden meihin, perustaisivat jälleen KK:n byroon (Pietarissa, kaiketi, jo on) ja itsensä Venäjän KK:n; ottaisivat meihin kiinteän yhteyden (sitä varten *on tarpeen vaatiessa* kutsuttava Ruotsiin 1 tai 2 henkilöä); me lähettäisimme lehtiä ja lentolehtisiä j.n.e. Tärkeintä on lujat, vakinaiset yhteydet.

Tshheidze ja kumpp. luovivat ilmeisesti: he ovat „Nashe Delon” uskollisia ystäviä, Aleksinski on heihin tyytyväinen (toivottavasti olette nähnyt Plehanovin + Aleksinkin + kumpp. „Sodan”? Kyllä on häpeä!!) ja samalla he „leikkivät” vasemmistolaisuutta Trotskin avulla!! En usko heidän pystyvän petkuttamaan tietoisia pravdalaisia!

Kirjoittakaa, miten päätätte! Terveiset.

Teidän *Lenin*

P. S. Suostuuko A. Kollontai auttamaan meitä: järjestämään kirjassamme julkaisemisen Amerikassa englannin kielellä?

*Lähetetty Sörenbergistä (Sveitsi)
Tukholmaan*

Julkaistu ensi kerran v. 1924

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*